

Протокол

№

гр. София, 03.11.2015 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 03.11.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9561** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11.36 ч. се явиха:

Страните-редовно призовани.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ [фирма] – редовно призован, се явява адв. Р., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ НАЧАЛНИКЪТ НА ДНСК - редовно призован, се представлява от юрк. Ш., която представя пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ ЗАМЕСТНИК-НАЧАЛНИКЪТ НА ДНСК – редовно призован, се представлява от юрк. Ш., която представя пълномощно.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалба от [фирма] против мълчалив отказ на началника на ДНСК за издаване на разрешение за ползване, към която са приложени доказателства по опис. ДОКЛАДВА постъпила от ответника административна преписка, съгласно съпроводително писмо с изх. № СО-1471-06-386/01.10.2015 г., както и допълнително представени от ответника писмени доказателства съгласно съпроводително писмо с изх. № СО-1471-07-061/02.11.2015 г., представеният класьор с доказателства съдържа 345 бр. листа.

ЮРК. Ш. – Искам да обърна внимание, че заявление по искането за назначаване на Държавна приемателна комисия /Д./ и издаване на разрешение за ползване, съгласно утвърдените работни процедури, заедно с окончателния доклад, следва да се съхранява в оригинал, поради което от същите за нуждите на делото са представени заверени копия „Вярно с оригинала“. Цялата останала документация, която е входирана със заявлението по искане за назначаване на Д. и издаване на разрешение за ползване, е представена на съда в оригинал. Съдържа 345 бр. листа.

ДОКЛАДВА молба от жалбоподателя от 28.10.2015 г., в която се съдържа опис на доказателства, приложени в 4 класъора, с искане същите да бъдат приети като доказателства по делото.

ДОКАЗАТЕЛСТВАТА са както следва: том I – съдържащ 596 бр. листа; том II – съдържащ 353 бр. листа, том III – съдържащ 501 бр. листа, том IV – съдържащ 192 бр. листа.

АДВ. Р. - Поддържам жалбата. Да се приемат представените към нея доказателства и представените с допълнителна молба от 27.10.15 г. документи, представени във връзка с искането за издаване на разрешение за ползване. Относно представената преписка, докладвана в днешното съдебно заседание, същата е представена вчера и нямах възможност да се запозная с нея. Моля да се приеме, с бележката, в случай на непълнота, ще взема становище в писмените бележки, но тъй като сме представили ние пълната преписка, в случай че ответниците са съгласни тя да бъде приета и бъде приета, там се намират всички доказателства, които доказват, че са налице основания за издаване на разрешение за ползване, съгласно ЗУТ и съответните наредби.

ЮРК. Ш. - Оспорвам жалбата. Моля да приемете окомплектованата административна преписка. Заявявам, че същата е в цялост, като по повод на докладваното в днешното съдебно заседание писмо с изх. № СО-1471-07-061/02.11.2015 г., заявявам, че досието е представено в цялост, във вида, в който е представено с входираното в ДНСК искане за назначаване на Д., като, както вече казах, част от документите са заверени „Вярно с оригинала“, останалите са представени в оригинал, във вида, в който са внесени от [фирма], с искането за назначаване на Д. и издаване на разрешение за ползване. Правя уточнение, че в окомплектованата от ДНСК преписка, в приложение № 9 е допусната техническа грешка, като последното писмо, представляващо отказа за назначаване на Д. с изх. № СО-1471- 06-144 е от дата 18.09.15 г., а не както е отбелязано от дата 10.09.2015 г., получило се е объркване. При справка в деловодната система е уточнено, че датата на последното писмо е 18.09.2015 г. Моля да имате предвид, че [фирма] е входирало и жалба срещу изричния отказ за назначаване на Д., който е обективиран в писмото, което току-що отбелязах от 18.09.2015 г., като преписката е окомплектована и вече е входирана в АССГ, за което мога да представя доказателства. За това обстоятелство изрично сме отбелязали в самата преписка, тъй като към датата, към която е следвало да бъде извършено окомплектоването, вече е бил налице постановен изричен отказ за назначаване на Д. и издаване разрешение за ползване, като видно от отказаното писмо, последното такова, датата на това писмо е 18.09.2015 г., де факто съвпада с датата, на която в АССГ са входираны двете жалби срещу мълчаливия отказ на началника на ДНСК, а именно 18.09.2015 г., т.е. на самата дата на подаване на жалбите, с предмет мълчалив отказ, вече е постановен изричен такъв, който съответно официално е входиран в деловодството на [фирма] на 30.09.2015 г. Има

доказателства по делото в тази насока.

АДВ. Р. - Във връзка с писмото от 18.09.2015 г. и подадената от нас жалба срещу изричния отказ, считам, че е приложима разпоредбата на чл. 58, ал. 3 от АПК с произнасянето по жалбата срещу мълчаливия отказ, по която е образувано настоящото дело. В случай че бъде отменен, да се счете отменен и отказа, направен с писмо от ДНСК от 18.09.2015 г., което е получено на 30.09.2015 г. Заявяваме, че ако приемете, че тук е налице изричен отказ, молим да се произнесете на основание чл. 58, ал. 3 от АПК за последиците, които предвижда тази разпоредба от АПК, относно изричния отказ, постановен след мълчаливия отказ, независимо, че датата на този така наречен изричен отказ съвпада с датата на подадената от нас жалба. След като срокът за произнасяне от страна на ДНСК за издаване на разрешение за ползване е бил изтекъл, т.е. тече срок за обжалване на мълчалив отказ, дори жалбата им да следваше по време на този изричен отказ, отново се счита за последващ. Налице е практика на ВАС в този смисъл.

ЮРК. Ш. – Искам да заявя, че в установената практика на ВАС, която е константна, е възприето, че срокът за произнасяне по искане за назначаване на Д. не е преклузивен. От представени материали по делото е видно, че от страна на органа, който е компетентен да назначи Д. и да издаде разрешение за ползване, изрично оправомощен със заповед на началника на ДНСК са направени постъпки към Министерство на културата в насока изразяване на становище по отношение въвеждане в експлоатация на този обект, което е абсолютно необходимо условие за назначаване на Държавна приемателна комисия, респективно за определяне на оправомощено от министъра на културата лице, което да вземе участие в състава на назначената Д., т.е. няма бездействие от страна на административния орган, а забавянето на процедурата по назначаване на Д. се е наложило по обективни, независещи от компетентния орган причини, с оглед спазването на императивна разпоредба на ЗУТ и Закона за културното наследство, като мотиви в тази насока подробно са изложени в писмата, в които е обективизиран въпросния отказ.

АДВ. Р. – Жалбата, по която е образувано делото, е срещу мълчалив отказ за издаване на разрешение за ползване, а не срещу отказ за назначаване на Държавна приемателна комисия, който безспорно е акт, подлежащ на обжалване и който безспорно е свързан със законоустановени срокове.

ЮРК. Ш. - Независимо от заявеното в жалбата, че де факто е формиран мълчалив отказ за издаване на разрешение за ползване, следва да се има предвид, че при спазване на разпоредите на чл. 4 от Наредба № 2, процедурата по издаване на заповед за назначаване на Д., предхожда процедурата по издаване на разрешение за ползване, а фактът, че де факто, че жалбата е насочена срещу отказа за назначаване на Д., е удостоверен и с постановените 3 бр. писма, в които е обективизиран съответния отказ, т.е. органът е обективизирал отказ за назначаване на Д., поради обстоятелството, че се намира в абсолютната невъзможност да я назначи, предвид описаните в писмата обстоятелства. Нямам възражение да се приемат представените доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от жалбоподателя писмени доказателства, приложени към жалбата му, както и допълнително представените такива по опис, съгласно молбата му от 20.10.2015 г., представляващи том I, съдържащ 596 бр. листа; том II, съдържащ

353 бр. листа, том III, съдържащ лист 501 бр. листа, том IV, съдържащ 192 бр. листа, като по отношение на тяхната относимост СЪДЪТ ще се произнесе в мотивите с крайния си съдебен акт.

ПРИЕМА постъпила от ответника административна преписка, съгласно съпроводително писмо с изх. № СО-1471-06-386/01.10.2015 г., както и допълнително представени от ответника писмени доказателства съгласно съпроводително писмо с изх. № СО-1471-07-061/02.11.2015 г., представеният класьор с доказателства съдържа 345 бр. листа.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. Р. – Моля да постановите решение, с което да уважите жалбата и да отмените мълчаливия отказ на ДНСК за издаване на разрешение за ползване на офис-сграда, находяща се на [улица]. От представените към жалбата и допълнително събраните по делото доказателства, се установява, че не е налице пречка за издаване на исканото разрешение за ползване, тъй като на първо място, към заявлението, подадено пред ДНСК, са представени всички необходими документи за издаване на разрешение за ползване, съгласно изискването на чл. 177 от ЗУТ, чл. 4, ал. 2 от Наредба № 2/31.07.2013 г. От друга страна считам, че от събраните доказателства стана ясно, че обектът, за който е поискано разрешение за ползване, не попада в хипотезата, в която е необходимо съгласие на министъра на културата и на Министерство на културата по Закона за културното наследство. В жалбата сме обяснили, че този обект, както и съседните имоти не са с конкретни предназначения, територия за опазване на обекти на културно-историческо наследство съгласно ПУП, което ги изключва от обхвата на Закона за културното наследство. От последното писмо, което е представено по преписката от страна на Министерство на културата от 03.07.15 г., става ясно, че Министерство на културата също е на становище, че по тази процедура не е необходима процедура с това министерство, поради което няма причина от страна на ДНСК да се иска повторно съгласие. Налице е забавяне от тяхна страна, пропускане на законоустановените срокове и довело до мълчалив отказ за издаване на разрешение за ползване, който считаме за незаконосъобразен и молим да бъде отменен. Моля да ми дадете срок за писмени бележки.

ЮРК. Ш. – Моля да постановите решение, с което да отхвърлите жалбата срещу мълчаливия отказ за издаване на разрешение за ползване, както е формулирано в самата жалба за процесния строеж, като неоснователна и недоказана. Видно от материалите по делото, към датата на подаване и на двете жалби, а именно 18.09.2015 г., вече е постановен изричен отказ. Обръщам внимание, че този отказ е отказът за назначаване на Д., която процедура, съгласно изискванията на Наредба № 2, предхожда процедурата по издаване на разрешение за ползване. Едва след проведена процедура за назначаване на Д., преминали съответните заседания на назначената Д. и съставен протокол, образец 16, с предложение за въвеждане на строеж в експлоатация, за началника на ДНСК или упълномощено от него лице, възниква задължение да се произнесе, като издаде съответният акт или откаже издаването му. Оттук следва, че предметът на жалбата, де факто е постановеният изричен отказ. Отново отбелязвам за назначаване на Д., именно с оглед представените по преписката

в ДНСК, както и по настоящото дело безспорни доказателства, а именно писмо от 08.03.2013 г. на директора на Национален институт за недвижимо културно наследство, писмо от 29.10.2014 г. на главен директор на Главна дирекция „Инспекторат по опазване на културното наследство“ и становище от 22.01.2015 г. на заместник-министър на културата, от които е видно, че строежът безспорно попада в III охранителна зона на групов паметник на културата, историко-археологически резерват Антична С. и Средновековен С. в центъра на [населено място], като видно от тези писма, които отбелязах, и съгласно чл. 83, ал. 3 във вр.с ал. 1 от Закона за културното наследство, както и във връзка с императивните разпоредби на чл. 169, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, въвеждането в експлоатация на строежи в защитени територии за опазване на културното наследство, както и при намеса в недвижими културни ценности в техните граници и охранителните им зони, в това число за археологически недвижими културни ценности, се извършва едва след положително становище на Министерство на културата или на оправомощени от него длъжностни лица, което, ако не бъде предоставено за нуждите на преписката, може да бъде дадено и от упълномощен представител на министъра на културата в назначената Д., ако такъв е бил определен. Становищата, изразени в цитираните писма, де факто не дават основание за назначаване на Д., респективно последващо след него издаване на разрешение за ползване, тъй като по съществото си същите представляват отказ за заверка, респективно за съгласуване на ексекутивната документация по реда на Закона за културното наследство и не съдържат де факто положително становище за въвеждане на строежа в експлоатация и издаване на разрешение за ползване, което съгласно вече цитираните разпоредби е задължително условие по Закона за културното наследство и по ЗУТ. По тези съображения, моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана и да оставите в сила обжалвания с нея отказ за назначаването на Д. и издаване на разрешение за ползване, който видно от материалите по преписката е изричен такъв, а не мълчалив.

АДВ. Р. – Обстоятелството, че даден строеж попада в защитена територията за опазване на културното наследство не би могло да се докаже по делото с писма и становища, а тези обстоятелства се доказват по друг начин, с други документи, заповеди, ПУП и т.н., които по това дело не са представени. Становища и писма не могат да докажат подобно обстоятелство, още повече становище и писма, предхождащи като дата, образуването на административната преписка по заявлението, подадено от [фирма] и противоречащи на последното писмо от Министъра на културата и становището им, че процедурата не попада в обхвата на Закона за културното наследство и не подлежи на съгласуване с тях.

СЪДЪТ ДАВА 10-дневен срок на страните за писмени бележки, с копие за другата страна.

СЪДЪТ ОБЯВИ УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧИЛИ.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12.08 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: